
sennur sezer
izi kalsın
fotoğraflar: ali öz
şiir
EVRENSEL BASIM YAYIN

EVRENSEL

BASIM YAYIN

sennur sezer

izi kalsın

fotoğraflar: ali öz

şiir

DOĞA BASIN YAYIN
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı Blv. Kamerhatun Mah. Alhatun Sk. No: 25 Beyoğlu / İstanbul
T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87
www.evrenselbasim.com - info@evrenselbasim.com

Evrensel Basım Yayın **441**

İzi Kalsın: Sennur Sezer
Fotoğaflar: **Ali Öz**

Genel Kapak Tasarım: **Savaş Çekiç**

Kapak Uygulama: **Devrim Koçlan**

ISBN **978-605-4156-82-5**

© Evrensel Basım Yayın **2011** - Sertifika No **11015**

Birinci Basım Eylül 2011

Baskı: Kayhan Matbaası
Davutpaşa Caddesi - Güven İş Merkezi C Blok - No: 244 Zeytinburnu/İstanbul
T: 0212 576 01 36 - 567 84 19 - F: 0212 612 31 85 - kayhanmatbaa@gmail.com

izi kalsın

İÇİNDEKİLER

Önsöz 9
Ateş 10
İmrenme nedir ki 12
Ben geceler boyu 14
Kalabalığın gücüne övgü 16
Üstümüzde bir çatı 18
İki mavi arasında 20
Çiçekli bir ağaç 22
Tedirginlik 24
Gurbette olmak garip olmak 26
Barıştır 28
Nişanlı kız 30
Gözcü 32
Neler yaşadık 34
Cevapsız 36
O seven kadınlardan yalnızca biri 38
Mola 40
Evsiz 42
Her gün yeniden 44
Çal be kardeş! 46
Yapayalnız kakava 48
Savunma 50
Yana yana tükenmiş 52

Bildirim 54
Ali'nin anası Ünzüle kadının söylediğidir 56
2009 58
Ali Seyit Ak için 60
Tanığın gözleri 62
Miras 64
1 Mayıs 2008 66
Payımıza düşen 68
Kim bu resimdekiler 70
Dilekçe 72
Heyy! 74
Çocuk olmak mı bu? 76
Üç kişiye bir düş 78
Duymadığımız bildiri 80
Koru beni 82
Yansıma 84

önsöz

İnsan yaşadığı çağdan sorumludur.
Ve tanık olduğu bütün savaşlardan, kırımlardan, yokluklardan, baskılardan sanıktır.
Hayır demeyi öğrenir bu yüzden ve haykırır: Hayır! Hayır! Hayır!
Susturmak için ateş ederler.
Kanı akar, göllenir bir kaya dibine.
Gülümser:
"Tanık ol" der kayaya… "Tanık ol, karşı koydum".
Kayayı kırdırırlar. Taşçının teri karışır isyancının kanına.
Bakın duvarlara kan ve ter, birlikte gülümser:
"Hayır… Hayır… Hayır…
İnsan insanca yaşamalıdır!"

Karşı koy haksızlığa
İzi kalsın

Ateş

Bize “ateşi paylaşacaksınız” dediler “acıyı, bağışlanmamayı”. Soğuğu tanımamışlardı.
Geceyi bilmezlerdi, çölün gecesini ve bozkır ayazını. Ateş yakmamışlardı.
Bize “ateşi paylaşacaksınız” dediler. Uzak duralım diye ektiğimiz pirinçten ve topladığımız pamuktan, sağdığımız sütten. Onlar içindi mayalanan hamur, kızaran et ve eriyen yağ. Ateşin hoş kokulu nimetleri. Yanık acısıydı bilmemiz gereken bizim. Yumuşak yataklar, bize, ölümden sonraydı.
Yan yana gelmemizden korktular. Bizi ateşle korkuttular.

II
Yüreğinin çarpışı yansıyor sesine. Kirpiklerimi ıslatıyor, yanağına düşen damla... Yorgunsun, şöyle yaslan omzuma... Uyu...
Güneşin doğmasına var daha...
Çatıyı sarsan rüzgârı anlat, gece bir başına kalanları. Sonra fısıldayışını ateşte çalıların. Bir deri bir kemik sürülerin aradığı yeşili. Söyle, yeşili, duru pınarları... ısınalım.
Bize “ateşi paylaşacaksınız” dediler. Acıyı, yoksulluğu.
Birleştirdik ellerimizi, ısındık.

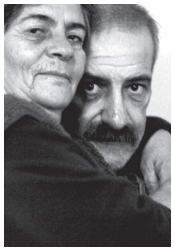
İmrenme nedir ki

Hiç duydun mu sıcak ekmek kokusunu? Ekmek kokusunu? Susamının çıtırdısını dişlerinde duyarak... boğazın kurudu mu? Bir ekmek öyle kokar işte, taşırken... Bir de portakal... "Al, dokun, kopar, ısır" diye kışkırtarak. Başkasının ekmeğini taşırken hele… Hanlarda çay ocaklarının kokusu dolanırken merdivenleri… Buram buram çay kokarken ortalık… Ellerimi kamaştırır "şurdan bir ekmek alıver, sıcak olsun" buyruğu. Bir ekmek kaç paradır... Ödemez ki hiçbir şey imrenmenin bedelini.

Hiç duymadın mı ekmek kokusunu... Bir dilim ekmek işte, çıtır çıtırdır kabuğu, sıcacık, yumuşacık içi... Off… ya kokusu!

Sen hiç aç kalmadın mı...

Ben geceler boyu

Ben onu geceler boyu
sakındım ışığından soğuk yıldızın,
sardım düşlerimle, örttüm bastırdım.
Ben onu…

Örttüm bedenimle,
anlatması zor, yıllarca uyumadım.

Ben onu esirgedim telaşından baharın,
yol şaşıran tutkulardan,
gözyaşından, kahkahadan.
Ben onu…

Soluğumu soluğuna kattım.

Ah nasıl bekledim boylansın,
ışısın.
Ah nasıl katlandım.

Ben onu, zor anlatması, ben onu…

Sardıkça sararmış, örttükçe solgun,
tükenmiş sakındıkça
soluğumda soluğu.

Şimdi nasıl, nasıl bir daha…
Gecelerce ben onu…

Kalabalığın gücüne övgü

Bırak güvercini… dalgalansın soluğumuzla... ve gözlerini sil. Günü değil daha.
Ne çığlıklar durdurabildi, ne gözyaşları. Gördük kırımları. Kırıldı kalemler ve gözlükler, tebeşirler... ve kan kurumadı.
Bırak güvercini dalgalansın soluğumuzla. Duy gücünü yan yanalığın. Yas değil tüten… yas değil, acısı bir yürek eksik olmanın.
Ağlamayı güzel günlerin şafağına bırak, yediverenlerin tomurcuklarına... günü değil daha
Yürü, izi kalsın caddelerde adımlarının. Burası değişmenin kapısıdır ve elbet değiştirmenin.
O yazdıklarını kanıyla imzaladı. Ve kalabalıklara inandı. Şimdi kalabalıklar gücünü kanıtlamalı.
...
Eski, çok eski çağlarda bu kalabalık diriltebilirdi öleni. Kimse öldürülmesin diye yan yana, omuz omuza, yürek yüreğe şimdi...

HEPİMİZ HRANT DİNÇİZ

Üstümüzde bir çatı

Uzaklaştırırdı bizden göğün gazabını, üstümüzde bir çatı. Ve az ötemizde malların sıcak solukları... Sürülüp geldiğimiz ellerde, rahattık elbet. Ata yurdu. Bulutlar bile bizi korurdu.

Uzaklaştırırdı güzelliklerimizi gözden, nazardan, üstümüzdeki çatı. Serçe yuvası kadar olsun, ev bark. Düşmanım bilmesin nedir, sokakta kalmak.

Artık gönlüm rahat, essin rüzgâr, gelsin kar... Yıkımlara dayanır bu dört duvar.

Gurbette değilim şimdi, ırak olsun yas keder... Yıldızların düğünü tavanımda sürer gider.

İki mavi arasında

Uçtum tüm gücümle. Havayı yardı gövdem… Değemeden güneşe, düştüm. Işıltılı karanlığıyla derinlerin yandım. Maviyle sarhoş yeniden havalandım.
Sesiydim o kocaman çığlığın, kahkaha sanılan. Yorulan dalgaların bana devrettiği hız yankılandı boşlukta. Havalandım.
Güneşi öptüm. Sıcağı tanığımdır, yakamozlanan gövdem tanığımdır. Su tanığımdır. Baş döndüren bu akıntı…
İki mavi arasında ateş rengiyim artık… Bir aşk rüyası gibi.

Çiçekli bir ağaç

Ancak çiçek açmış bir ağaç tanır belki, birlikte yürümenin sevincini. Bazen uğuldar iki yüzlü ağıtlar, rüzgârda: “Tomurcuktu daha”.
Sen yoldaş kolunun ılıklığını duyarsın omzunda. Hızlanır adımların: “Yarın... yarın...”
Dolar gözlerin elbet, ama dönmez geriye başın.
Çiçeklensin kuru dallar diye, ne çok yeşil dal kaldı geride. Ne çok rüzgâr, ne çok bora!
Sınanması bitmedi yoldaşlığın, bitmez daha.
Ancak çiçek açmış bir ağaç tanır belki, birlikteliğin sevincini.

Tedirginlik

Akşam iniyor olmalı, usul usul kararan bir şey var.
Yüreğimiz "yan yana olalım yan yana" diye vuruyor çılgın gibi, kıpırdayamıyoruz. Yan yanayız, sonunda sokulduk birbirimize... Üşümüyoruz, ürperiyoruz ağrıyan yanımızla. Bakamıyoruz birbirimize. Kıpırdamıyoruz... kıpırdanamıyoruz...
Işıltılıydı her şey az önce koşarken, "Şurdan bir ekmek kap gel" derdi ustamız "üç de çay, demli". Sıcacık tüterdi haftalığımız. Ne zamandı?
Erken mi akşam, karanlık mı... Nedir vuran tedirginlik? Nedir çarpan çocukluğuma.

Gurbette olmak garip olmak

Kız saçı gibiydi tütünlerimiz, sevdiğimizin saçı öyle kokardı herhal...
Atlarımızın boynu kanter köpük... sıcak basardı yazmasından taşan örüğünü gördük mü... sırmalı destmaller arardık göndermeye... ayağının altına atılacak yanıl elma... gümüş ayna... yoksulduk.
Yoksulduk ama yiğittik, delerdik dağları Ferhat misali, isteselerdi. Kimse demedi.
Sırmalı havlular çıkardım okuntu diye... Çifte davul dövdürdüm köy meydanında...
Düşümdü... düşümde kaldı, düğün dernek, yüzünün kızarmasını örten al duvak...
Olmadı kaptığım gibi kaçırdım baba evinden. Sevda başka... başka şey ev bark düzeni... yürümedi.
Kız saçı gibiydi tütünlerimiz... sevdiğimin saçı gibi... kokusu bile yadigâr kalmadı...

Barıştır

Falımız yanlış düşmüş bizim. Dök şu baklaları yeniden. Bir çatı çat insanlara, bir sofra hazırla... Sıcak ekmeği benden.... Davullar bayramı haberlesin, sevda için ağlasın ağlayan. Mektuplar safi müjde…
Yalnız uçurtmalar dolaşsın gökyüzünde.
Yazımız yanlış yazılmış bizim. Sil neredeyse yokluk, yoksulluk, kapılardan kovulma. Tüfekmiş, kurşunmuş, mayınmış adı kalmasın kitaplarda... Davullar düğünleri bildirsin, karşılaması benden...
Kocamışlıktan ölsün ölen.
Masalımız yanlış başlamış bizim. Hadi baştan anlatalım, döşemesi benden:
"Zaman yarındır, insanlar tok. Barıştır devran".

Nişanlı kız

Daha yıldızların adını öğreneceğim, yerini ezber edeceğim Kervankıran'ın.
Yalnız yatmam lazım. Ağır altınlara katarlar da kınayı, azarla yakarlar, acıyla...
Kaldıramam.
Kına tası dursun hele, ben ceviz ayıklayacağım.
Gelini ağlatırlar güldürmezler bilmem mi! Anama göndermezler, iş güç... Babama denktir hele damadın yaşı... Ne beş taştan bıktım ne saklambaçtan. Dereye girmek var aklımda daha, saçımı güneşte kurutmak...
Hem böğürtlenler kararmadı bile ...zamanı mı evlenmenin.

Gözcü

Sen bulutlara bakıyorsun ben yağmuru görüyorum, yeşeren çorakta. Ekmeğin buğusu vuruyor yüzüme rüzgârla, üşümüyorum. Elimi cebime soksam arkadaş ellerinin sıcağı... Gözün bir kararan göğü seçiyor senin, ben şafağı izliyorum... işte ta orada. Göneniyorum. Sen yağmurda ıslanıyorsun, bıkkın, benim gözüm ufuktaki ebemkuşağında.

Ş SENDİKASI
DOLU YAKASI
ESİ
TÜRK
©T. HABER

Neler yaşadık

Biz nelere katlandık bu bir şey mi?
Temiz pak giyinip sineye çektik, kovulmaktan beter aşağılamaları...
Oğlan everir kız göçürür gibi, güler yüzlü, sabırlı... Direndik durduk.
Görmezden gelip yüzümüze kapanan kapıları, yaşama arsızı olduk.
Bu bir şey mi... Biz neler yaşadık.

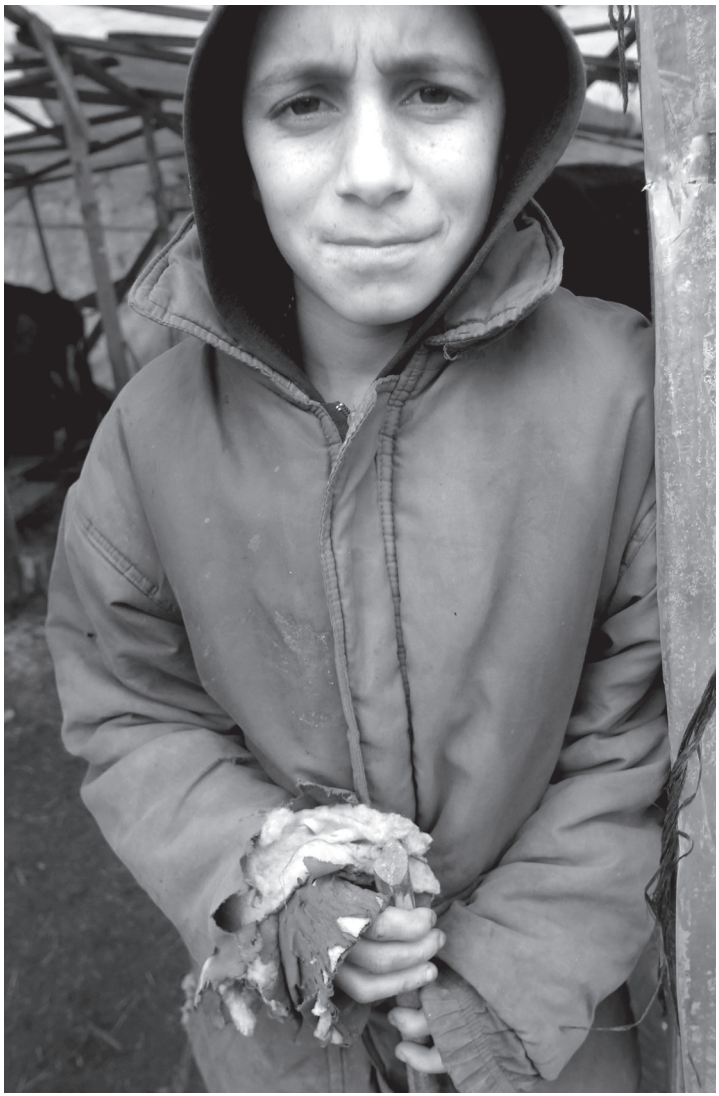

Cevapsız

Neden düşen payıma bu soğuk gece sanki?
Kim aldı güneşimi,
Çorbamı da kim içti?

Neden düşen payıma yorgunluk ve acı söz,
Bu dünyada rahatı hak etmek ayıp mı ki?

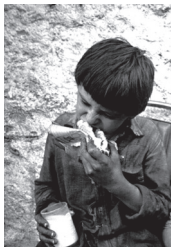

O seven kadınlardan yalnızca biri

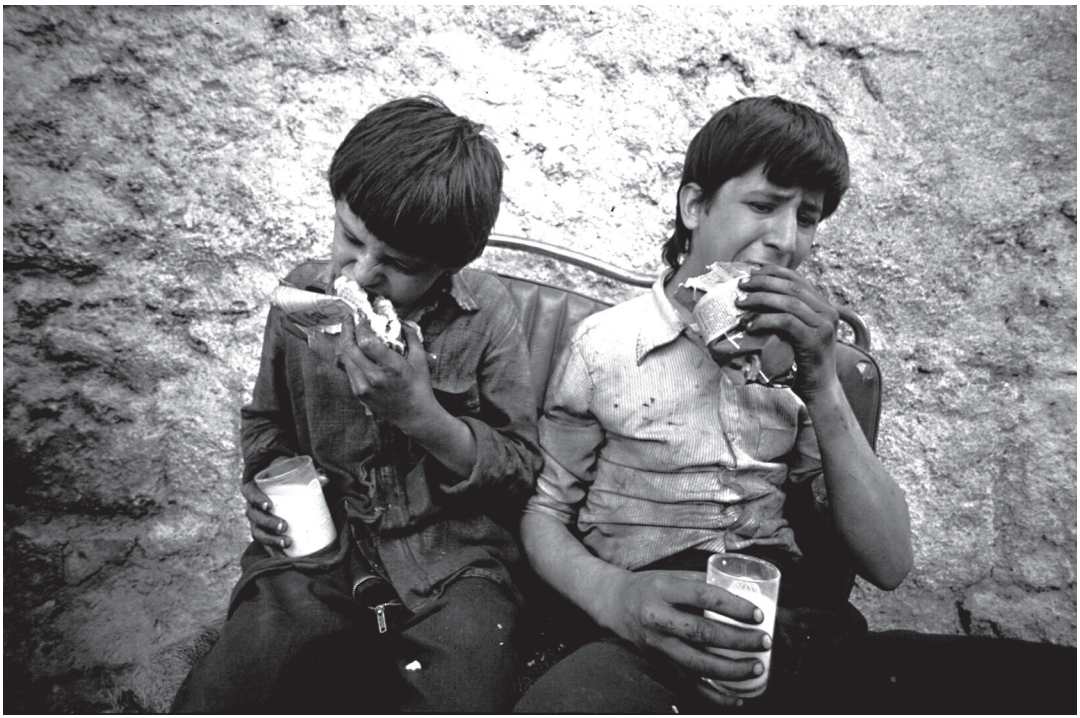
Sevmek, ölmeyi göze almadan, yüreğin acıdan, özlemden yarılarak sevmek.
Kadınlara biçilen ceza mı sevdiğini yitirdiğini bilerek yaşamak... Direnmek.
Oysa nasıl kolaydır ölmek, umursamadan sende yaşayan her şeyi öldürmeyi... ve tanıdığım tüm dünyayı öldürmek benim işim değil. Benimle soluk alıyor gençliği sevdiğimin. Bahçenin rüzgârıyla dağılan saçlarını bir kez daha dağıtarak boynuna sarılmayı da öldürmek gerek canıma kıyarsam. Kıyamam sevdiğimin çınar boyuna... Çocukluğumun utangaç aşk oyunları gibi gözlerimi kaçırmadan gerçekten... Yüreğim acıdan kavrularak dikiliyorum burada.
Duyarak şakaklarımda atan ayartıcı, kahrolası umudu: "Onun ayak sesleri bu... Onun. İşte arkanda."
Hayır arkama bir daha bakmayacağım. Kaldırımda gözlerimi taşlardan ayırmadan yürürken hep önüme düşecek gölgesi. Ve uykuya dalarken tenimi ürpertecek sesi: "Bekle beni."
Bekliyorum. Duy beni. Bekliyorum. Nereden çarpacağını bilmeden gövdeme gövdenin ılıklığını.
Boynuma sarılmanı, saçlarını bir daha dağıtmak, elimle karıştırmak için omzuma yaslanmanı...
Beklemek kadınlar için biçilmiş...

Mola

Bir dilim gökyüzü...
Bir dilim gökyüzü, bir tutam aylaklık. Bir tutam aylaklık ve çalışmanın sıcak kokusu...
Bir dilim gökyüzü, bir avuç yorgunluk ve doymanın avuntusu.
Duvarın serinliğine verip sırtını, yudumlamak aylaklığı... Güneşi yudumlamak... Eli yüzü tertemiz, kokulu sabun, sıcak su... tiril tiril bir gömlek...
Bir dilim gökyüzü , bir dilim düş... Ve çocuk açlığının insafsız buğusu...

Evsiz

Taşı dinle, sabrı, direnci...
Yontulup yüzyıllardır, yan yana gelmeyi bileni dinle...
Serinliğine koyup alnını, avut başkaldırmayı, avut utancını, serinle...
Taş olma, taşlaşma, taşı dinle,
Öğren.

Her gün yeniden

Gün doğumunda,
ezgisi dalgalanır rüzgârla
toprağı ilk delen tohumun:
“Dokun bana,
.... sakla ürpertimi kuytunda”

Toprağı örten yeşertiyle
sevdaya keser dünya...

Çal be kardeş!

Çeşme yalağının dinlediği
Gölgedeki yeşerti
Okula başlayan kızın cıvıltısı
Şıngırtısı çınlayışı
Kınalı parmakların

Çal ha çal tükenmeyen
Bebek çığlığı

Yapayalnız kakava

Yemenimin pulu, küpemin taşı
Günümü ışıtır mı?
Yürek kabarmasının devası
Ne kenger ne de sakızı...
...
Nasıl avunur
Kerem'ini bulamamış Aslı?

Savunma

Sizin buralarda mor çiçek açmaz mı
Çiğ çamur pişince kararır, dayanır yağmura
Bir bak şu duvara...
Söyle nedir aykırılığı...

Ekmek olsun deriz biz yeter ki ekmek olsun
Yok çavdarın buğdaydan farkı
Adam olsun yeter ki...
Neden
Tedirginliğin benden...

Zehir gibi acı sesinin rengi, saçın gibi acıtıcı
Dondurucu bakışın
Sözlerin yakıcı
Neden

POLICE

Yana yana tükenmiş

Üleştirildi de ozanlara Kerem'in külü
Bilinmedi hiç Aslı'nın yeri

Bildirim

Param yok, vizem doldu, pasaportum kayıp
Bağrıma bastım geleceğimi, umudumu, güvencimi
Yola vurdum kendimi.

Ali'nin anası Ünzüle kadının söylediğidir

Dünya benim doğurduğumdur
benden sorulur otu böceği
yaprak yaprak tanırım
karşı durdum
yeşilini soldurana
kanadını kırdırmam yaşamanın

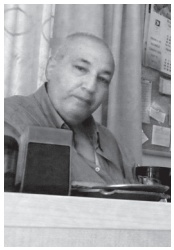

2009

Beklediğiniz yemek
Sıcak mı gülüşünüz kadar
Çocukluğunuz kadar taze mi ekmek

Gözleriniz gibi ışıklı olsa
Keşke gelecek.

Ali Seyit Ak için

yüz yıl daha bakabiliriz
anabiliriz sevdiğimizi
ama biliriz
kırıldı bu resmin bir yanı
hangi objektif onarabilir
ölümü

Tanığın gözleri

Son gördüğümüz yaştadır
yitik sevdiklerimiz
Düşlerimizde
bile
bekleriz
Çocuklar gibidir umudumuz
yorulmak bilmez
öfkemiz

KAYIP

Miras

Şehri kurdu bizim dedelerimiz, limanı,
Kanalları kazdı
Şatolar yükseldi ellerinden
Ormanları yeşerttik ve yol kestik
Şimdi açlığımızı bastırıyoruz
Bize kalan duvarın dibinde

1 Mayıs 2008

Örttü karanlığı gövdem
Adım seslerim yansıdı yarına
Emeğim adına
Kavgam adına
Direncim adına
Zaferimiz adına
Selam
Tüm zamanlardaki yoldaşlarıma

Payımıza düşen

Mutluluk,
lokmanın tadını almak
güneşi etinde duymak,
itilip kakılmamak
Yaşamak
doymak...

34 NPV 49

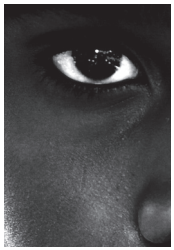

Kim bu resimdekiler

Yeri: Belki Anadolu belki Mezopotamya
Zaman: Epey eski, ama İsa'dan sonra,
Kişiler: Gündelikçi yazıyor kimliklerinde.

Sıcak bir yaz, bereketli ürün... ve yorgunluk alabildiğine
Gülümsemeler sıcak bir ekmeği düşlemekten
Tuz olmaktan ekmeğe.
Gülümsemek
O ekmekten payına bir dilim düşmese bile.

Dilekçe

Ben kara değilim
Sizin güneşiniz kara
Suyunuz is

Adımızın yanında bir damga
Ama köle değiliz

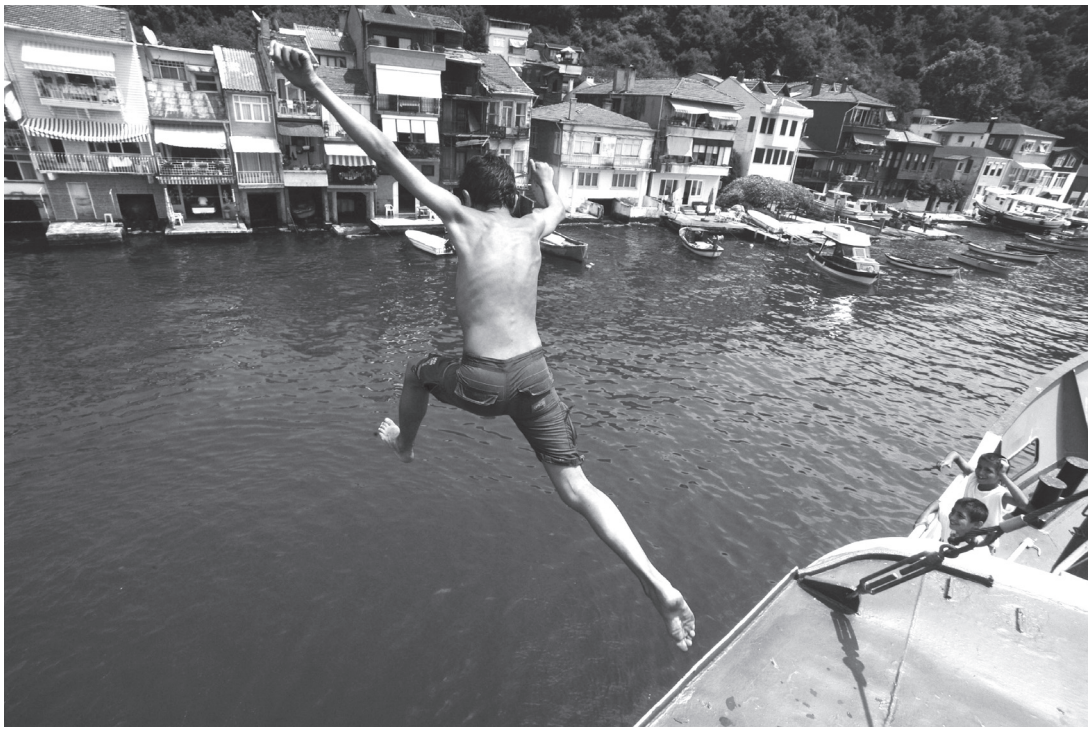

Heyy!

Alaca karanlıkta çıkıyorum
Karanlıkta dönüyorum eve
Yumdum mu gözümü
Başım değiyor maviliklere

Heyy ne anlatılmaz duygu bu
Akmak enginlere

Çocuk olmak mı bu?

Bu mu payıma düşen:
Bekle... Bekle...
Yoruldum!
Artık beklemeyeceğim
Kaçıp gideceğim yakında
Oraya...
Sabır öğütlenmeyen diyara

Üç kişiye bir düş

Bu gecelerimizi bölen düştür
Bir arabamız olsa
Ekmek teknesi değil, fiyaka
Göstersek eşe dosta

Gecelerimizde bir korna sesi...

CORONA
SAN DIEGO

Duymadığımız bildiri

Ekmek ne sıcak, ne yumuşak
Bir öğün yetmez açlığıma.
Yüküm kaç ekmek, kaç öğün
Kaç öğün yorgunluğum
Yanıt verin bana
Yanıt verin bana

5604

Koru beni

Koru beni
Çatımı yitirdim
Koru beni yağmurdan ve güneşin kurağından
Koru beni
Seni kutsal bildim
Koru beni çocukluğu tanımayanlardan

Yansıma

Yel vurdu, ateşi, suyu ve ormanı yürüttük...
Yalvaçların gücü duvarlara yeter.
Bizim gücümüz dağlara... (hatırla kaya yarılıp yol olduğunda)
Ateşi, suyu ve ormanı... bir yel yeter kıpırdatmaya...
Gizimiz dönüp bakmayışımız arkaya.
Gurbettir kıyı.
Gurbettir, koyaklar ve ırmak. Tuz ve ekmeğin gurbeti.
Deniz, kavuşmanın sevincine açılan kapı...
(Hatırla dağın ve katranın kokusuyla.)
Yel vurdu ateşe, suya, ormana...